

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru – Sv. Tizu
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – A. Panov, M. Anton și V. Cotorobai

02 mai 2018

mun. Chișinău

Î N C H E I E R E

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului
judecători

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari și Luiza Gafton

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Pleșca Artur, prin intermediul avocatului Parpalac Aurelia,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Pleșca Artur împotriva Serviciului Vamal cu privire la anularea ordinului de încetare a raporturilor de muncă, anularea rezultatelor testării profesionale, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 noiembrie 2017, prin care s-a admis apelul declarat de Serviciul Vamal, s-a respins apelul declarat de Pleșca Artur, s-a casat hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 17 martie 2017 și s-a emis o nouă hotărâre de respingere a acțiunii ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție

c o n s t a t ă

La 02 septembrie 2016 Pleșca Artur și avocatul Slutu Ion au depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Vamal cu privire la anularea ordinului de încetare a raporturilor de muncă, anularea rezultatelor testării profesionale, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată Pleșca Artur a indicat că a activat în cadrul Serviciului Vamal începând cu 05 martie 2013; inițial a fost angajat în funcția de inspector al serviciului procedură contravențională a Biroului Vamal Bender, iar ulterior la 11 iunie 2014 în baza rezultatelor profesionale a fost avansat în post, fiind numit prin transfer în funcția de inspector superior al serviciului echipe mobile Centru din cadrul Direcției servicii operative.

Prin ordinul nr. 705-p din 01 iulie 2016 s-a dispus încetarea raporturilor de serviciu din cauza necorespunderii funcției deținute, constatate de comisia de atestare, în lipsă de post vacant.

A indicat că pe toată perioada activității în cadrul Serviciului Vamal nu a încălcat disciplina muncii, obligațiile de serviciu, ci din contra a fost menționat de conducerea instituției pentru merite deosebite, înalt profesionalism, muncă conștiincioasă și ireproșabilă, executarea exemplară a atribuțiilor de serviciu și spirit de inițiativă.

Consideră că atestarea profesională a fost petrecută cu abateri de la legislația în vigoare, fără a se ține cont de competența sa profesională, principialitatea și atitudinea

sa în exercitarea obligațiilor de serviciu și fără a i se permite de a face cunoștință cu rezultatele atestării.

La desfacerea contractului individual de muncă, angajatorul nu a luat în considerare prevederile legale și nu l-a preavizat despre o eventuală concediere din funcție și nu i s-a acordat termen pentru căutarea unui alt loc de muncă, deși legislația națională și internațională impune astfel de obligații în vederea evitării unor abuzuri și realizării principiului stabilității în muncă.

A mai relevat că conform legislației în vigoare, angajatorul este obligat să preavizeze salariatul cu o lună înainte în caz de concediere în legătură cu constatarea faptului că salariatul nu corespunde funcției deținute ca urmare a calificării insuficiente, confirmate prin hotărârea comisiei de atestare, iar angajatorul urma să acorde salariatului cel puțin 1 zi liberă pe săptămână cu menținerea salariului mediu pentru căutarea unui alt loc de muncă.

Prejudiciul moral cauzat de angajator îl apreciază la suma de 20 000 lei.

A concretizat că la 29 iulie 2016 a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Vamal la Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău, însă cererea a fost restituită.

Pleșca Artur cere anularea ordinului nr. 705-p din 01 iulie 2017 emis de Serviciul Vamal privind încetarea raporturilor de serviciu; anularea rezultatelor testării profesionale și ordinului emis în acest sens, restabilirea sa în funcția ocupată în cadrul Serviciului Vamal până la concediere, încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu, repararea prejudiciului moral în mărime de 20 000 lei și compensarea cheltuielilor de judecată (f.d. 3-7).

Prin referința depusă la 18 octombrie 2016 Serviciul Vamal a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție (f.d. 36-37).

Pleșca Artur a depus cerere de concretizare a pretențiilor din cererea de chemare în judecată solicitând anularea rezultatelor testării profesionale expuse în procesul-verbal al Comisiei de atestare a Serviciului Vamal din 21 iunie 2016 în privința sa, a deciziei Comisiei de atestare a Serviciului Vamal din 21 iunie 2016 în privința sa, prin care s-a decis necorespunderea cu funcția deținută, anularea parțială a ordinului nr. 673-p din 25 iunie 2016 „Cu privire la rezultatele atestării la corespunderea funcției deținute a colaboratorilor Aparatului Central și anume pct. 2, prin care s-a ordonat necorespunderea funcției deținute în privința sa, anularea ordinului nr. 705-p din 01 iulie 2017 cu privire la încetarea raporturilor de muncă, încasarea plății salariale pentru absența forțată de la serviciu începând cu 01 iulie 2016 și până la data repunerii în funcție, salariul fiind de 3 780 lei, iar gradul de calificare 300 lei, repararea prejudiciului moral în mărime de 20 000 lei și a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 3 500 lei.

În motivarea cererii de concretizare Pleșca Artur a indicat că prin ordinul nr. 748-p 10 din 13 mai 2016 s-a comunicat colaboratorilor vamali despre petrecerea atestării în scopul aprecierii corespunderii colaboratorilor vamali funcției deținute, evaluării cunoștințelor acestora în domeniile specifice de activitate pentru data de 22 iunie 2016.

Deși în cadrul petrecerii atestării a demonstrat și manifestat aptitudinile și cunoștințele necesare, prin decizia Comisiei centrale de atestare a Serviciului vamal din 21 iunie 2016 s-a concluzionat cu o simplă mențiune „că nu corespunde funcției

deținute”, fără a fi motivată această concluzie și să-i fie adusă la cunoștință (f.d. 85-91).

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 17 martie 2017 s-a admis cererea lui Pleșca Artur cu privire la repunerea în termen a cererii de chemare în judecată.

S-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Pleșca Artur (f.d. 117, 121-124).

La 23 martie 2017 Serviciul Vamal a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 17 martie 2017 (f.d. 120), iar la 12 octombrie 2017 apel suplimentar împotriva aceleiași hotărâri (f.d. 161-163).

La 15 aprilie 2017 Pleșca Artur și avocatul Aurelia Parpalac, împuternicită prin mandatul din 13 ianuarie 2017 să acorde asistență juridică în instanța de judecată (f.d. 93), au declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 17 martie 2017 (f.d. 127-136), iar la 20 iulie 2017 avocatul Aurelia Parpalac a depus apel suplimentar împotriva aceleiași hotărâri (f.d. 140-149).

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 02 noiembrie 2017 a admis apelul declarat de Serviciul Vamal.

A respins apelul declarat de Pleșca Artur.

A casat hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 17 martie 2017 și a emis o nouă hotărâre de respingere a acțiunii ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție(f.d. 178-186).

În motivarea soluției instanța de apel a reținut că ordinul contestat a fost adus la cunoștință contra semnătură lui Pleșca Artur la 01 iulie 2016, însă cererea de chemare în judecată a fost depusă la 02 septembrie 2016 cu omiterea termenului de prescripție.

În privința cererii de repunere în termen, instanța de apel a reținut că sarcina adresării cererii de chemare în judecată în instanța competentă aparține exclusiv reclamantului, astfel încât admiterea de către acesta a unei erori referitoare la adresarea cererii de chemare în judecată în instanța lipsită de competență jurisdicțională este imputabilă exclusiv voinței acestuia și respectiv nu constituie temei obiectiv ce ar justifica omiterea de către reclamant a termenului de prescripție la data înaintării acțiunii în instanța ce dispunea de competență jurisdicțională corespunzătoare.

La 20 februarie 2018 avocatul Aurelia Parpalac a declarat în interesele lui Pleșca Artur recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 noiembrie 2017, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei și trimiterea pricinii la rejudecare.

În motivarea cererii de recurs avocatul Parpalac Aurelia a indica că la 29 iulie 2016 Pleșca Artur s-a adresat cu prezenta cerere de chemare în judecată la Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău, însă cererea a fost restituită prin încheierea din 29 iulie 2016, încheierea fiind recepționată doar la 02 septembrie 2016.

Consideră că instanța de apel a încălcat dreptul recurentului la un proces echitabil.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 20 martie 2018 Curtea Supremă de Justiție a expediat Serviciului Vamal o copie a cererii de recurs, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii copiei respective.

Prin referința depusă la 21 aprilie 2018 Serviciul Vamal a solicitat declararea recursului ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Verificând argumentele invocate de Pleșca Artur, prin intermediul avocatului Parpalac Aurelia în cererea de recurs pe baza materialelor din dosar și a referinței depuse de Serviciul Vamal, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 433 lit. b) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

La 11 decembrie 2017 Curtea de Apel Chișinău a expediat lui Pleșca Artur copia deciziei din 02 noiembrie 2017 (f.d. 187).

La cererea de recurs avocatul Parpalac Aurelia a anexat copia plicului prin care a fost expediată lui Pleșca Artur copia deciziei instanței de apel, pe care este aplicată ștampila oficiului poștal cu data de „21 decembrie 2017”, fapt ce denotă că recursul declarat la 20 februarie 2018 este depus în interiorul termenului de 2 luni acordat de legiuitor.

În conformitate cu art. 433 lit. c) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare.

În speță, recursul a fost semnat de avocatul Parpalac Aurelia, împuternicită prin mandatul din 13 ianuarie 2017 (f.d. 93) și procura din 23 ianuarie 2017 (f.d. 94) să acorde asistență juridică în instanța de judecată cu dreptul de ataca hotărârea judecătorească, recurentul fiind partea în proces care a declanșat acțiunea, astfel încât temeiul stipulat de art. 433 lit. c) Codul de procedură civilă nu are incidență.

În conformitate cu art. 433 lit. d) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

La caz, instanța de recurs relevă că nici temeiul prevăzut de art. 433 lit. d) Cod de procedură civilă nu este aplicabil.

Luând în considerare cele constatate *supra*, instanța de recurs conchide că recursul nu poate fi considerat inadmisibil în baza temeiurilor enumerate de art. 433 lit. b), c) sau d) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;

- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Aceste dispoziții legale fundamentează ideea potrivit căreia judecarea recursului exercitat conform Secțiunii a 2-a, Cap. XXXVIII, Cod de procedură civilă, are un caracter devolutiv și privește în exclusivitate probleme de drept material și procedural, verificându-se legalitatea deciziei, nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, sarcina instanței de recurs la această etapă este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Completul evidențiază că în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă în principiu garanțiilor unui proces echitabil, consfințite de art. 6 din CEDO, în special cu referire la dreptul de acces liber la justiție și la dreptul subsecvent de a fi audiat de o instanță judecătorească (hotărârile Delcourt contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și Erfar-Avef contra Greciei din 27 martie 2014).

În acest context, Completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Completul statuează că obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea Hansen contra Norvegiei din 2 octombrie 2014), iar în concepția CtEDO, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea Nersesyan contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Completul notează că în cererea de recurs depusă de Pleșca Artur, prin intermediul avocatului Parpalac Aurelia este indicat temei de declarare a recursului prevederile art. 432 alin. (2) lit. a) și b) Codul de procedură civilă.

Totuși, din conținutul cererii de recurs rezultă că, în mare parte, Pleșca Artur, prin intermediul avocatului Parpalac Aurelia a reluat criticile formulate în faza procesuală anterioară, asupra cărora instanța de apel s-a pronunțat cu suficientă putere de convingere, iar invocarea pretinselor încălcări admise de instanța de apel nu este suficient de fundamentată.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, din motivele menționate și având în vedere că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material, procedural și apreciind corect probele administrate a emis o hotărâre legală, iar argumentele invocate de Pleșca Artur, prin intermediul avocatului Parpalac Aurelia în cererea de recurs poartă caracter declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Pleșca Artur, prin intermediul avocatului Parpalac Aurelia se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Ala Cobăneanu

Judecători

Dumitru Mardari

Luiza Gafton